

Labyrint

Nocadeň

Pozerám do krivých zrkadiel
o sebe ešte tak málo viem
chladná tma padne mi za golier
mal som spať no aj tak stále bdiem

kým srdce vládze biť mám túžbu žiť
zo smútku chcem vyrásť
tých pár hlúpych dní už nič nezmení

Ľahký dážď bubnuje do okien
v spomienkach vietor mi listuje
chladná noc padne mi za golier
chcel som spať no aj tak stále bdiem

kým srdce vládze biť mám túžbu žiť
zo smútku chcem vyrásť
tých pár hlúpych dní už nič nezmení

mám dlane plné tieňov
strácam sa v nesplnených cieľoch

kým srdce vládze biť mám túžbu žiť
zo smútku chcem vyrásť
tých pár hlúpych dní už nič nezmení